

© Këshilli i Evropës, 2021. Përkthimi jozyrtar i bërë nën Projektin "Forcimi i institucioneve të Kosovës* në luftën kundër torturës, keqtrajtimit dhe trajtimit degradues". Projekti bashkëfinancohet nga ana e qeverisë Norvegjeze dhe Këshillit të Evropës. Ky përkthim nuk e obligon Gjykatën.

© Council of Europe, 2021. Unofficial translation made under the Project on "Strengthening Kosovo* Institutions in Fight against Torture, Ill-treatment and Degrading Treatment". The project is funded by Norwegian government and the Council of Europe. This translation does not bind the Court.

© Conseil de l'Europe, 2021. Cette traduction non officielle a été faite dans le cadre de Project "Renforcer les institutions du Kosovo* dans la lutte contre la torture, les mauvais traitements et les autres traitements dégradants". Le projet est financé par le gouvernement norvégien et le Conseil de l'Europe. Cette traduction ne lie pas la Cour.

* Të gjitha referencat për Kosovën, si për territorin, institucionet apo popullsinë, në këtë tekst duhet të kuptohen në përputhje të plotë me Rezolutën 1244 të Kombeve të Bashkuara dhe pa ndonjë paragjykim për statusin e Kosovës

*All references to Kosovo, whether the territory, institutions or population, in this text shall be understood in full compliance with United Nations Security Council Resolution 1244 and without prejudice to the status of Kosovo.

* Toute référence au Kosovo mentionnée dans ce texte, qu'elle concerne le territoire, les institutions ou la population, doit se comprendre en plein conformité avec la Résolution 1244 du Conseil de Sécurité de l'Organisation des Nations Unies et sans préjuger du statut du Kosovo.

Fletë Faktesh - E drejta e të burgosurve për të votuar

Prill 2019

Kjo fletë faktesh nuk obligon gjykatën dhe nuk është e plotë

E drejta e të burgosurve për të votuar

Shih edhe fletën e fakteve në "[E drejta për zgjedhje të lira](#)".

"[T]ë drejtat e garantuara sipas Nenit 3 të Protokollit nr. 1 [të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#)¹] janë thelbësore për vendosjen dhe mirëmbajtjen e themeleve të një demokracie efektive dhe kuptimplotë të administruar nga sundimi i ligjit ...

Sidoqoftë, të drejtat e dhuruara nga Neni 3 i Protokollit nr. 1 nuk janë absolute. Ka hapësirë për kufizime të nënkuptuara dhe shteteve kontraktuese duhet t'u mundësohet një margjinë vlerësimi në këtë sferë.

... Ka mënyra të shumta për organizimin dhe udhëheqjen e sistemeve zgjedhore dhe një mori diferencash, *ndër të tjera*, në zhvillimin historik, diversitetin kulturor dhe mendimin politik brenda Evropës, që i takon secilit shtet kontraktues që të modelojnë në vizionin e tyre demokratik.

... [T]ë burgosurit në përgjithësi vazhdojnë të gëzojnë të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në bazë të Konventës, përveç të drejtës për liri, kur ndalimi i shqiptuar në mënyrë të ligjshme bie shprehimisht brenda fushëveprimit të Nenit 5 të Konventës [garantimi i së drejtës për liri dhe siguri]. ... Çdo kufizim i këtyre të drejtave të tjera duhet të justifikohet ...

Prandaj, nuk ka dyshim që një i burgosur humbet të drejtat e tij të Konventës thjesht për shkak të statusit të tij si person i ndaluar pas dënimit. As nuk ka ndonjë vend sipas sistemit të Konventës, ku toleranca dhe mendjegjerësia janë karakteristika të njohura të shoqërisë demokratike, për heqjen e së drejtës automatike bazuar vetëm në atë që mund të ofendojë opinionin publik.

Ky standard i tolerancës nuk e ndalon një shoqëri demokratike të ndërmarrë hapa për të mbrojtur veten ndaj aktiviteteve që synojnë shkatërrimin e të drejtave ose lirive të përcaktuara në Konventë. Neni 3 i Protokollit Nr. 1, i cili parashikon aftësinë e individit për të ndikuar në përbërjen e pushtetit ligjvënës, nuk përjashton që kufizimet mbi të drejtat elektorale mund të vendosen për një individ i cili, për shembull, ka keqpërdorur një pozitë publike ose sjellja e të cilit kërcënonte të minonte sundimin e ligjit ose themelet demokratike ... Masa e ashpër e heqjes së të drejtës nuk duhet të përdoret lehtë dhe parimi i proporcionalitetit kërkon një lidhje të dukshme dhe të mjaftueshme

midis sanksionit dhe sjelljes dhe rrethanave të individit në fjalë. ... Si në kontekste të tjera, një gjykatë e pavarur, duke zbatuar një procedurë kundërshtuese, siguron një mbrojtje të fortë kundër arbitraritetit." (*Hirst (n° 2) k. Mbretëria e Bashkuar*, Dhoma e Madhe [aktgjykim](#) i 6 tetorit 2005, 58-61 dhe 69-71)

¹. Neni 3 (e drejta për zgjedhje të lira) të Protokollit Nr. 1 të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#) parashikon që:

“Palët e Larta Kontraktuese marrin përsipër të mbajnë zgjedhje të lira në intervale të arsyeshme me votim të fshehtë, në kushte të cilat do të sigurojnë shprehjen e lirë të mendimit të njerëzve në zgjedhjen e legjislaturës.”

Rastet në lidhje me Mbretërinë e Bashkuar [Hirst \(Nr. 2\) k. Mbretërisë së Bashkuar](#)

6 tetor 2005 (Dhoma e Madhe)

I dënuar me burgim të përjetshëm për vrasje, aplikanti u privua nga e drejta gjatë periudhës së tij të ndalimit nga Neni 3 i Aktit të Përfaqësimit të Popullit i vitit 1983 i cili zbatohet për personat e dënuar dhe që vuanin një dënim me burg. Në vitin 2004 ai u lirua nga burgu me leje. Aplikanti pretendoi që, si i burgosur i dënuar në burg, ai ishte subjekt i një ndalimi të plotë për të votuar në zgjedhje.

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3** (e drejta për zgjedhje të lira) **të Protokollit Nr. 1** në Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut për shkak të kufizimit automatik dhe diskriminues të së drejtës së aplikantit për të votuar për shkak të statusit të tij si i burgosur i dënuar.

[Greens dhe M.T. k. Mbretërisë së Bashkuar](#)

23 nëntor 2010

Aplikantët po vuanin një dënim me burg. Rasti kishte të bënte me dështimin e vazhdueshëm për të ndryshuar legjislacionin që vendos një ndalim të plotë për të votuar në zgjedhjet kombëtare dhe evropiane për të burgosurit e dënuar në burg në Mbretërinë e Bashkuar.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Ajo konstatoi se shkelja ishte për shkak të dështimit të Mbretërisë së Bashkuar për të zbatuar aktgjykimin e Dhomës së Madhe të Gjykatës në rastin e *Hirst (Nr. 2) k. Mbretërisë së Bashkuar* (shih më lart).

Duke pasur parasysh veçanërisht numrin e konsiderueshëm të kërkesave të përsëritura që kishte marrë pak para zgjedhjeve të përgjithshme të majit 2010 dhe pas gjashtë muajve vijues, Gjykata më tej vendosi të zbatojë procedurën e saj të aktgjyimit pilot² për këtë rast.

Sipas **Nenit 46** (forca detyruese dhe ekzekutimi i aktgjytimeve) të Konventës³, Mbretërisë së Bashkuar iu kërkua të paraqesë propozime legjislative për të ndryshuar legjislacionin në fjalë brenda gjashtë muajve nga aktgjykimi i *Greens dhe M.T.* duke marrë formë të prerë, me synimin për të miratuar një ligj zgjedhor për të arritur pajtueshmërinë me aktgjykimin e Gjykatës në *Hirst (Nr. 2)* sipas çdo shkalle kohore të përcaktuar nga Komiteti i Ministrave i Këshillit të Evropës.

Gjykata gjithashtu e konsideroi të përshtatshme për të pezulluar trajtimin e kërkesave të tilla që nuk ishin regjistruar ende, si dhe kërkesat e ardhshme, pa paragjykuar ndonjë vendim për të rifilluar trajtimin e atyre rasteve nëse është e nevojshme⁴. Shqyrtimi i përafërsisht 2,000 kërkesave të ngjashme në pritje kundër Mbretërisë së Bashkuar u shty⁵ më tej deri më 24 shtator 2013 kur Gjykata vendosi të mos shtyjë më tej procedurat e saj në këto kërkesa dhe t'i shqyrtojë ato në kohën e duhur.

[McLean dhe Cole k. Mbretërisë së Bashkuar](#)

11 qershor 2013 (vendim mbi pranueshmërinë)

Aplikantët, dy të burgosur, u ankuan se u ishin nënshtruar një ndalimi të plotë për të votuar në zgjedhje dhe ishin penguar, ose do të ishin penguar, të votonin në zgjedhje të ndryshme të kaluara dhe të ardhshme.

Gjykata deklaroi **të papranueshme** ankesat e aplikantëve sipas Nenit 3 të Protokollit nr. 1 sepse ato ishin deponuar shumë vonë ose para kohe ose sepse kishin të bënin me zgjedhje që nuk mbulohen nga Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

². Procedura e aktgjyimit pilot u zhvillua nga Gjykata si një teknikë e identifikimit të problemeve strukturore që qëndrojnë në themel të rastet të përsëritura kundër shumë vendeve dhe imponimi i një detyrimi për shtetet për të adresuar ato probleme. Shih fletën e fakteve në "[Gjykimet pilot](#)".

³. Sipas Nenit 46 të Konventës, Komiteti i Ministrave (KM), krahu ekzekutiv i Këshillit të Evropës, mbikëqyr ekzekutimin e aktgjytimeve të Gjykatës. Informacione të mëtejshme mbi procesin e ekzekutimit dhe mbi gjendjen e ekzekutimit në rastet në pritje të mbikëqyrjes para KM-së mund të gjenden në faqen e internetit të Departamentit për përmbardimin e aktgjytimeve të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut: <https://www.coe.int/en/web/execution>

⁴. Gjykata më pas i dha Qeverisë së Mbretërisë së Bashkuar një zgjatje të kohës në pritje të procedurave në rastin *Scoppola (Nr. 3) k. Italisë* të përmbledhur më poshtë (shih [njoftimi për shtyp](#) i 22 majit 2012).

⁵. Shih [njoftimi për shtyp](#) i 26 marsit 2013.

Dunn dhe të tierët k. Mbretërisë së Bashkuar

13 maj 2014 (vendim mbi pranueshmërinë)

131 aplikantë, të gjithë të burgosur, u ankuan, *ndër të tjera*, në lidhje me ndalimin e plotë të drejtave për të votuar të të burgosurve në Mbretërinë e Bashkuar sa i përket zgjedhjeve "të ardhshme" të parlamenteve të Mbretërisë së Bashkuar ose Skocisë.

Gjykata deklaroi kërkesat **të papranueshme**. Ajo vuri në dukje në veçanti që aplikantët ishin ankuar për zgjedhjet e ardhshme. Duke supozuar që ata kishin artikuluar mjaft ankesa të qarta për sa i përket përjashtimit të mundshëm nga ato zgjedhje, Gjykata konstatoi se ata nuk kishin arritur të materializonin faktet e nevojshme për të vërtetuar ankesat e tyre pasi që më vonë nuk kishin konfirmuar se ishin në burg pas dënimit në datën e zgjedhjeve në fjalë.

Firth dhe të tierët k. Mbretërisë së Bashkuar

12 gusht 2014

Ky rast kishte të bënte me dhjetë të burgosur të cilët, si pasojë automatike e dënimeve të tyre dhe mbajtjes në bazë të dënimeve me burgim, nuk ishin në gjendje të votonin në zgjedhjet për Parlamentin Evropian më 4 qershor 2009.

Gjykata njohu hapat e ndërmarrë në Mbretërinë e Bashkuar me publikimin e një projektligji dhe raportin e Komitetit të Përbashkët Parlamentar të caktuar për të shqyrtuar projektligjin. Duke pasur parasysh, megjithatë, se legjislacioni mbeti i pandryshuar, ajo arriti në përfundimin se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit nr. 1** sepse rasti ishte identike me *Greens dhe M.T.* (Shih më lart).

Gjykata hodhi poshtë kërkesën e aplikantëve për kompensim dhe shpenzime ligjore. Si në aktgjykimet e mëparshme në lidhje me të drejtën e të burgosurve për të votuar, ajo vendosi se gjetja e një shkeljeje përbënte një kënaqje të mjaftueshme të drejt me çdo dëmtim jo material që e pësojnë aplikantët. Sa i përket kërkesës së aplikantëve për kostot ligjore, Gjykata iu referua komenteve të saj në aktgjykimin *Greens dhe M.T.*, paragrafi 120, ku kishte treguar që nuk do të kishte gjasa për të kompensuar kostot në rastet e ardhshme të ndjekjes. Ajo shpjegoi se nga aplikantët e tanishëm, në paraqitjen e kërkesave të tyre, u kërkohej vetëm të citonin Nenin 3 të Protokollit 1 të Konventës, duke pretenduar se ata ishin ndaluar në bazë të një dënimi me burgim të datës së zgjedhjeve në fjalë dhe konfirmojnë që ata përndryshe kishin të drejtë të votonin në ato zgjedhje. Gjykata konstatoi se paraqitja e një kërkesë të tillë ishte e drejtpërdrejtë dhe nuk kërkonte ndihmë juridike. Prandaj, ajo arriti në përfundimin se kostot ligjore të pretenduara nuk ishin bërë në mënyrë të arsyeshme dhe domosdoshmërisht.

McHugh dhe të tierët k. Mbretërisë së Bashkuar

10 shkurt 2015

Ky rast kishte të bënte me 1.015 të burgosur të cilët, si pasojë automatike e dënimeve të tyre dhe mbajtjes në bazë të dënimeve me burgim, nuk ishin në gjendje të votonin në zgjedhje.

Gjykata arriti në përfundimin se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit nr. 1** sepse rasti ishte identik me rastet e tjera të votimit të të burgosurve në të cilat ishte konstatuar shkelje e së drejtës për të votuar (shih më lart) dhe legjislacioni përkatës nuk ishte ndryshuar ende. Ajo hodhi poshtë kërkesën e aplikantëve për kompensim dhe shpenzime ligjore.

Shih edhe raste, të kohëve më të fundit: **Millbank dhe të tierët k. Mbretërisë së Bashkuar**, aktgjykimi i 30 qershorit 2016; **Miller dhe të tierët k. Mbretërisë së Bashkuar**, aktgjykimi (Komiteti) i 11 prillit 2019.

Moohan k. Mbretërisë së Bashkuar dhe Gillon k. Mbretërisë së Bashkuar

13 qershor 2017 (vendim mbi pranueshmërinë)

Aplikantët, të cilët po vuanin dënimet me burg, nuk kishin të drejtë të votonin në referendumin e pavarësisë të organizuar në Skoci më 18 shtator 2014 pasi që legjislacioni i brendshëm përkatës përcaktonte që një person i dënuar ishte ligjërisht i paafte për të votuar në referendumin nëse ishte, në datën e referendumit, i ndaluar në një institucion penal në zbatim të dënimit të shqiptuar ndaj tij.

Gjykata deklaroi kërkesat e **papranueshme**, duke konstatuar se ankesa e aplikantëve është e papajtueshme me dispozitat e Konventës dhe Protokollit e saj. Ajo vuri në dukje në veçanti se praktika gjyqësore e vendosur tregonte fuqimisht se Gjykata konsideroi se Neni 3 i Protokollit Nr. 1 nuk zbatohet për referendumin.

Frodl k. Austrisë

8 prill 2010

Aplikanti ishte një i burgosur që vuante një dënim me burg të përjetshëm për vrasje në Austri, i cili, sipas Aktit Zgjedhor të Asamblesë Kombëtare - i cili parashikonte që një i burgosur që vuante një dënim me burgim për më shumë se një vit për një vepër të kryer me dashje nuk lejohet të votonte - i ishte hequr e drejta.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Ajo vuri në dukje se dispozita për heqjen e së drejtës për të votuar të përcaktuar në seksionin 22 të Aktit Zgjedhor të Asamblesë Kombëtare ishte më i detajuar sesa dispozitat që kishin qenë të zbatueshme në rastin e *Hirst (n° 2) k. Mbretërisë së Bashkuar* (Shih më lart). Ajo nuk zbatohet automatikisht për të gjithë të burgosurit, por vetëm për ata që u dha një dënim me burg prej më shumë se një viti për veprat e kryera me dashje. Sidoqoftë, dispozita në fjalë nuk plotësonte të gjitha kriteret që Gjykata kishte vendosur që një masë e heqjes së të drejtës të ishte në përputhje me Konventën, përkatësisht që vendimi për heqjen e së drejtës për të votuar të merret nga një gjyqtar, duke marrë parasysh rrethanat specifike të rastit dhe se duhet të ketë një lidhje midis veprës së kryer dhe çështjeve që lidhen me zgjedhjet dhe institucionet demokratike. Këto kritere i shërbyen qëllimit për të vendosur heqjen e së drejtës për të votuar si përjashtim, madje edhe për të burgosurit e dënuar. Sidoqoftë, asnjë lidhje e tillë nuk ekzistonte në bazë të dispozitave ligjore, sipas të cilave aplikantit i ishte hequr e drejta.

Scoppola (nr. 3) k. Italisë

22 maj 2012 (Dhoma e Madhe)

Aplikanti u ankua se ndalimi i funksionit publik të vendosur ndaj tij si rezultat i dënimit të tij me burgim të përjetshëm për vrasje kishte arritur nivelin e marrjes së përhershme të së drejtës së tij për të votuar. Në vitin 2002, një gjykatë *assize* e kishte dënuar aplikantin me burgim të përjetshëm për vrasje, vrasje të mbetur në tentativë, keqtrajtim të anëtarëve të familjes së tij dhe armëmbajtje pa leje. Sipas ligjit italian dënimi i tij me burgim të përjetshëm përfshinte një ndalim të përjetshëm për ushtrim të funksioneve publike, i cili nga ana tjetër nënkuptoi marrjen e përhershme të së drejtës së tij për të votuar.

Gjykata vendosi se **nuk** kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Ajo konstatoi veçanërisht se sipas ligjit italian vetëm të burgosurit e dënuar për vepra të caktuara kundër shtetit ose sistemit gjyqësor, ose të dënuar me të paktën tre vjet burgim, humbën të drejtën për të votuar. Prandaj, nuk kishte asnjë masë të përgjithshme, automatike, pa diskriminim të llojit që e çoi Gjykatën të konstatonte një shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1 në *Hirst (Nr. 2) k. Mbretërisë së Bashkuar* aktgjykimi i tetorit 2005 (shih më lart).

Prandaj, Gjykata konfirmoi *Hirst (Nr. 2)*, përsëri se mbajtja e përgjithshme, automatike dhe pa diskriminim e heqjes së të drejtës për të gjithë të burgosurit që vuajnë ndonjë dënim, pavarësisht nga natyra ose pesha e veprave të tyre, është e papajtueshme me Nenin 3 të Protokollit nr. 1. Sidoqoftë, ajo pranoi argumentin e bërë nga Qeveria e Mbretërisë së Bashkuar, të cilës i ishte dhënë leja për të bërë parashtrime si palë e tretë, që secili shtet ka një diskrecion të gjerë për mënyrën se si e rregullon ndalimin, si për sa i përket llojeve të veprës që duhet të rezultojnë në humbjen e së drejtës për të votuar dhe nëse heqja e të drejtës duhet të urdhërohet nga një gjyqtar në rast individual ose duhet të rezultojë nga zbatimi i përgjithshëm i një ligji.

Söyler k. Turqisë

17 shtator 2013

Ky rast kishte të bënte me një ankesë të paraqitur nga një biznesmen i dënuar për çeqe të papaguara se ai nuk u lejua të votonte në zgjedhjet e përgjithshme turke në vitin 2007 ndërsa ishte në burg ose në zgjedhjet e përgjithshme të vitit 2011 pas lirimit të tij me kusht. Aplikanti u ankua se ishte dënuar për çeqe të papaguara, gjë që nuk ishte një vepër penale që do të nënkuptonte se ai ishte i padenjë për të ushtruar detyrat e tij civile.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Ajo konstatoi në veçanti se ndalimi i të drejtave për të votuar i të burgosurve të dënuar ishte automatik dhe pa dallim dhe nuk merrte parasysh natyrën ose peshën e veprës, kohëzgjatjen e dënimit me burg ose sjelljen individuale ose rrethanat e të burgosurit. Zbatimi i një mase të tillë të ashpër për një të drejtë të rëndësishme të Konventës është dashur të shihet se bie jashtë çdo hapësire të pranueshme manovrimi të një shteti për të vendosur për çështje të tilla si të drejtat elektorale të të burgosurve të dënuar. Në të vërtetë, ndalimi ishte më i ashpër dhe më gjithëpërfshirës se çdo Gjykatë që është dashur të marrë në shqyrtim në rastet e mëparshme kundër Mbretërisë së Bashkuar, Austrisë dhe Italisë (shih më lart, rastet e *Hirst (nr. 2)*, *Frodl*, dhe *Scoppola (nr. 3)*) pasi ishte i zbatueshëm për të dënuarit edhe pas lirit me kusht dhe për ata që u jepet dënimi me kusht dhe për ata që nuk vuajnë as një dënim me burg.

Anchugov dhe Gladkov k. Ruisë

4 korrik 2013

Të dy aplikantët u dënuan për vrasje dhe vepra të tjera penale dhe u dënuan me vdekje, më vonë u shndërrua në pesëmbëdhjetë vjet burgim. Ata gjithashtu u përjashtuan nga votimi, në veçanti, në zgjedhjet për Dumën e Shtetit dhe në zgjedhjet presidenciale, në përputhje me nenin 32 § 3 të Kushtetutës ruse. Të dy aplikantët e kundërshtuan atë dispozitë përpara Gjykatës Kushtetuese ruse, e cila, megjithatë, nuk refuzoi të pranonte ankesën për shqyrtim me arsyetimin se nuk kishte juridiksion për të kontrolluar nëse disa dispozita kushtetuese ishin në përputhje me të tjera.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Ajo konstatoi në veçanti që aplikantët ishin privuar nga e drejta e tyre për të votuar në zgjedhjet parlamentare pavarësisht nga kohëzgjatja e dënimit të tyre, nga natyra ose pesha e veprës së tyre ose nga rrethanat e tyre individuale. Gjykata hodhi poshtë argumentin e Qeverisë ruse se ky rast ishte në thelb e ndryshme nga rastet kundër vendeve të tjera, veçanërisht Italisë dhe Mbretërisë së Bashkuar, në të cilat Gjykata kishte adresuar çështjen e heqjes së të drejtës, pasi ishte vendosur në Kushtetutë ndalimi i të drejtave të të burgosurve për të votuar në Rusi dhe jo në ndonjë akt parlamentar. Në të vërtetë, të gjitha aktet e një shteti anëtar janë objekt i vëzhgimit sipas Konventës, pavarësisht nga lloji i masës në fjalë. Prandaj, Gjykata arriti në përfundimin se, megjithë hapësirën për manovrim që u duhej të vendosnin për çështje të tilla, autoritetet ruse kishin shkuar shumë larg në zbatimin e një ndalimi automatik dhe pa dallim të të drejtave elektorale të të burgosurve të dënuar.

Në lidhje me zbatimin e aktgjykimit, dhe në funksion të kompleksitetit të ndryshimit të Kushtetutës, Gjykata konsideroi se ishte e hapur për Rusinë të shqyrtonte të gjitha mënyrat e mundshme për të siguruar pajtueshmërinë me Konventën, përfshirë përmes një forme të procesit politik ose duke interpretuar kushtetutën në harmoni me Konventën.

Shih edhe: **Isakov dhe të tjerët k. Ruisë**, aktgjykimi i 4 korrikut 2017.

Murat Vural k. Turqisë

21 tetor 2014

Në tetor 2005, aplikanti u dënua sipas Ligjit për Veprat e Kryera kundër Atatürk-ut, pasi ai kishte derdhur bojë mbi disa statuja të Mustafa Kemal Atatürk-ut, themeluesit të Republikës së Turqisë, të vendosura në vende publike. Ai fillimisht u dënua me 22 vjet e gjashtë muaj burgim, por në apel dënimi u ul në rreth 13 vjet burgim. Në të njëjtën kohë, gjykata gjyquese vendosi një numër kufizimesh mbi aplikantin; në veçanti, ndërsa vuante dënimin, ai u ndalua të votojë, të marrë pjesë në zgjedhje dhe të drejtojë shoqata. Në qershor 2013, ai u lirua me kusht nga burgu.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit Nr. 1**. Veçanërisht vuri në dukje që heqja e së drejtës për të votuar nga aplikanti nuk kishte përfunduar kur ai u lirua me kusht nga burgu në qershor 2013. Në tërësi, ai nuk kishte qenë në gjendje dhe as nuk do të ishte në gjendje të votojë për një periudhë më shumë se 11 vjet, nga 5 shkurti 2007, kur dënimi i tij u bë i formës së prerë, deri më 22 tetor 2018, data e parashikuar fillimisht për lirin e tij.

Deri më tani, ai nuk ka qenë në gjendje të votojë në dy palë zgjedhjesh parlamentare. Duke iu referuar praktikës gjyqësore të tij, në veçanti, aktgjykimin në rastin e *Hirst (nr. 2) k. Mbretërisë së Bashkuar* (shih më lart), Gjykata nënvizoi se një kufizim i përgjithshëm, automatik dhe pa dallim i së drejtës për të votuar, i zbatuar për të gjithë ata që vuanin dënimin me burg, ishte i papajtueshëm me Nenin 3 të Protokollit Nr. 1. Gjykata kujtoi se ajo kishte vënë në dukje tashmë në rastin e *Soyler k. Turqisë* (shih më lart) se ndalimi i të drejtave për të votuar i të burgosurve të dënuar ishte automatik dhe pa diskriminim dhe nuk merrte parasysh natyrën ose peshën e veprës, kohëzgjatjen e dënimit me burg - duke lënë mënjanë dënimet me kusht më pak se një vit - ose rrethanat individuale të të burgosurit.

Kulinski dhe Sabev k. Bullgarisë

21 korrik 2016

Ky rast kishte të bëjë me ndalimin kushtetues të të drejtave për të votuar të të burgosurve në Bullgari. Të dy aplikantët u ankuan se heqja e të drejtës së tyre me arsyetimin se ishin të burgosur të dënuar shkelnin të drejtat e tyre sipas Nenit 3 të Protokollit Nr. 1. Ata gjithashtu u ankuan që nuk kishin mjete juridike të brendshme efektive në lidhje me atë ankesë.

Gjykata vendosi se kishte pasur **shkelje të Nenit 3 të Protokollit nr. 1** të Konventës, duke konfirmuar konstatimin e saj në praktikën e saj të mëparshme gjyqësore se një kufizim i përgjithshëm, automatik dhe pa dallim i së drejtës për të votuar për të burgosurit ishte joproporcional me çdo qëllim legjitim të ndjekur. Lidhur me argumentin e veçantë të Qeverisë bullgare që të burgosurit rifituan të drejtën e tyre për të votuar pas lirimit nga burgu, Gjykata vuri në dukje se kjo nuk ndryshoi faktin që sipas ligjit në fuqi në kohën e zgjedhjeve në fjalë të gjithë të burgosurve të dënuar në Bullgari, përfshirë aplikantët, pavarësisht nga rrethanat e tyre individuale, sjelljen e tyre dhe peshën e veprave të kryera, u ishte privuar e drejta e votës. Gjykata më tej vendosi se **nuk** kishte pasur **shkelje të Nenit 13** (e drejta për mjet efektiv juridik) të Konventës, duke theksuar se ajo kishte vendosur tashmë në rastet e mëparshme që Neni 13 nuk garantonte mjet juridik që lejonte që ligjet e një shteti si të tilla të sfidohen përpara një autoriteti kombëtar për shkak të kundërshtimit të Konventës.

Shih edhe rastet, kohëve të fundit:

Ramishvili k. Gjeorgjisë

31 maj 2018

Kontakti i medias:
Tel.: +33 (0)3 90 21 42 08